

מסורת הש"ס

גמ' ה"ג ובלבד שלא יגלגלו. וה"פ שלא יעשה טמור מחדש: אין סכין אותן בשמן. ללחלחן ולהחליקן: הכי גרסינן ואין טשין אותן במטלית. וכו"ה בצבלי צביה. וטשין היינו טשין: ואין חוסמין אותן בצונן. לאחר הסקן בצביל שיתקשו על ידי הצונן וכלוהו אסורין משום דמתקן

עי"מ ק"ה ו"ה

ס"ה

מנא: ה"ג ואם בצביל לשפות עליהן את הקדירה. וה"פ בצביל להעמיד עליו את הקדירה שיתבשל מהרה מותר וצבבלי הגירסא ואם בצביל לשפות מותר: ודמי כן. ותיבא נמי הכי: הכי הן ככל הכלים המיטלטלין. בשבת בחלך דחזו למיבב בגויייהו מידי: הכי מדומק. שלא היה להם מקום לבשל ולשפות בו: הלכה ימתני' ולמרפסת. הילוך שלפני

עלייה שבני העלייה הולכים בו ויורדים דרך הסולם לאחר: ושפין את הסדקין. גנין שאינן משופטין טוחין אותן בטיט וכשיש סדקין במחית טיט הדלף יורד צבית ואיכא פסידא: שפין. טחין: מעגילה. עץ עגול שבו מחליקין הגגות: במחלטים. כלי אומנות של כרזל רחבה כעין קף ולה בית יד: הניר. רגל הדלת הסובבת בחוף חור האסקופה התחתונה של פסח: ליטור. החור שבאסקופה: הקורה. קורות הצבית יומם שנסברו אפילו קודם י"ט: ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד. שלא יאמר אמתין עד הייעוד שאין לי מלאכה אחרת ואעשה זאת: ככשין. כגון דגים וירקות וכו' ואלא בהן ככוכבין צמח וחומוץ: שכול לאכלן במועד. שיהו ככוכבין מהר וראויין לאכול מיד: גמ' לגג ג'. דכיון דאין תשמישו תדיר סגי בג' טפחים: למרפסת. דתשמישו תדיר לריך מעקה י' טפחים: מתני'. כלומר לא תיקמי לך מתני' אבריייתא דמתני' דתני ביד וברגל איירי במעגילה קטנה: עוקא דסולמא. כמין גיחא עשוי מטען שההא הכלים עומדת בחוקה שלא תמוט: אפילו כן. העפ"י שהסור לו א"ל לא ושאל עוד לוקן וחכס א' ואל תסמוך עלי לחודא: בשאינן אבודין. אם לא יבשון

גמ' *תנא ר' חלפתא בר שאול ובלבד שלא יגדרנו בתחלה. *תני ר' תנור וכיריים חדשים אין סכין אותן בשמן ואין טולין אותן במטלית ואין חוסמין אותן בצונן בשביל שיתחממו ואם בשביל רישפך עליהן את הקדירה מותר. *תני בן הנור וכיריים חדשים הרי הן ככל הכלים המיטלטלין בחצר. רבי יודן בי רבי ישמעאל ידורי מדוהק להביא כירה חדשה מבית האומן לשפות עליה את הקדירה בתחילה ביום טוב:

הלכה י מתני' *ועושיין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיומ אכל לא מעשה אומן י שפין את הסדקין ומעגילין אותן במעגילה ביד וברגל אבל לא במחלטים י הציר והצינור והקורה והמנעול שלא יכוין מלאכתו במועד. ככשין ובלבד יוכל מהן במועד כוכשין: גמ' לגג שלשה ולמרפסת עשרה: שפין את הסדקין. תני ר' חייה השף שף ברגל והמעגל מעגל ביד. מתני' במעגילה קטנה ומה דתני ר' חייה במעגילה גדולה: הציר והצינור והקורה והמנעול והמפתח שנושברו מתקנין במועד ובלבד שלא יכוין את מלאכתו במועד. כהדא ר' מנא

איתבר עוקא דסולמיה שאל לר' יונה אבוי ושרא ליה. אפילו כן א"ל פוק חמי חד סב וסמוך עלוי נפק ואשכח ר' בון בר כהנא ושאל ליה ושרא ליה: וכל ככשין שהוא יכול לוכל מהן במועד כוכשין. הא ככשין שאינו יכול לוכל מהן במועד יא *א"ר בא הדא דאת אמר בשאינן אבודין אבל אם היה דבר אבד מותר. תני לא יהא יוצא ומלקט עשבים ומוכרן בשיק שאין דרכו לוכל מהן במועד. אמר רב הושעיה אם אומר את בן נביצאתה מתיר את האומנות במועד. לא כן אמר ר' בא הדא דאת אמר בשאינן אבודין אבל אם היה דבר אבד מותר. מתני' בשלקטן ברגל מה דאמר ר' בא בשלקטן מערב הרגל:

הדרן עלך פרק משקן

הלכה א מתני' *מי שהפך את זיתיו ואירעו אבל או אונס או שהפעיהו פוען קורה ראשונה ומניחה לאחר המועד דברי רבי יהודה י רבי יוסי אומר זולף

ממתין עד אחר הרגל ומה דאמר ר' קאמר אם היה דבר אבד מותר: הדרן עלך פרק משקן בית השלחין

הלכה א מתני' מי שהפך את זיתיו. דרך בני אדם שמהפכין הזיתים בחוף המעטן שלבנדין בני הזיתים כדי להממן וקידם שמכניסן לבית הבד הופכין אותן ואי לא מסיק להו לבית הבד ולטוחן ולעגור אותן לאחר שהפכו פסדי. ובחוף כך אירעו אבל ואסור במלאכה או איזה חנם חמר אי שהטעוהו פועלים שלא באו למלאכתן והגיע המועד: טוען במועד קורה ראשונה של בית הבד על הזיתים כלומר פעם אחת להכביד עליהן כדי שיוצבו מקצת שלא יפסידו אבל פעם שניה לא תמירו משום דתו לא פסדי. דברי ר' יהודה ומדלא קתני הכא אם יכול לטעון בימי אבלו שמייעדין דדברים המותרין במועד אסור לאכל לשפות בידיהו בימי אבלו שהרי מהמת האכל עכב עד המועד אבל אחרים טוענים לו קורה ראשונה בימי אבלו: ר' יוסי אומר זולף

הדרן עלך פרק משקן הלכה א מתני' מי שהפך את זיתיו כשיהפכין הזיתים בחוף המעטן שכן לצורים בו כשרולין להכניסן לבית הבד ואי לא מסיק להו לצד לטוחן לאחר שהפכו פסדי: וארעו אבל. שאסור במלאכה: או שהטעוהו פועלים. שלא בא למלאכתו והגיע המועד טוען על הזיתים קורה של בית הבד פעם ראשון ומכביד כדי שיוצבו קלת ולא יפסידו אבל לא בפעם שניה דתו לא פסדי: זולף

שנויי נוכחאות (ט"ז) בתחלה גד"ו בתחלה. (ט"ו) לשפוך גד"ו לשפ"ו וגסי"ר לישפות. (ט"ו) המיטלטלין כשרי"ר כמלמלים. (ט"ז) בתחלה גד"ו בתחלה. (ט"ז) דאת גד"ו רת וכן בצורה נ"ה

גמ' ובלבד שלא יגדרנו. כמתילה לעשותו מחדש ומיירי כשאינו יכול לייבש מהר כדי שיסתמש בו לצורך המועד: אין סכין אותן בשמן. במועד כדי להחליקן: ואין טולין אותן במטלית. לשפות עליהן של טיט עליהן: ואין חוסמין אותן בצונן. לאחר שהוסקו הטעלו עליהן מים זכונים כדי שיתחממו ויתחמוקו שיהו רחוקין לאחר המועד: ואם בצביל לשפות עליהן את הקדירה במועד מותר. ותני כן וכו'. כלומר דהאי כרייתא נמי מיירי באותן שיכול להסתמש בהן במועד: הכרי מדוהק וכו'. דס"ל הוילוי וע"י כך מתחממין הן אין לשפות כך לכתחלה אלא בשעת הדחק שאין לו כירה אחרת:

הלכה י מתני' עושיין מעקה לגג ולמרפסת. מרפסת הילוך שלפני העלייה שבני העלייה הולכים בו ויורדין דרך סוגס לאחר: מעשה הדיוט. מניח אכניסו זו על גב זו ואינו טח בטיט עליהן: ושפין את הסדקין. גנין שאינן משופטין טוחין אותן בטיט וכשיש סדקין בטיט הדלף יורד צבית ואיכא פסידא שפין וטחין אותן: ומעגילין אותן במעגילה ביד וברגל. מעגילה הוא עץ עגול שבו מחליקין את הגגות וה"ק מעגילין אותן ביד וברגל כעין טעושיין במעגילה אבל לא במחלטים. ה"ל לא במחלטים. הוא כלי אומנות של כרזל רחבה כעין קף ולה בית יד שיהו מעשה אומן: הניר. רגל הדלת הסובבת בחוף חור האסקופה התחתונה של פסח: והצינור. החור שבאסקופה: והקורה. קורות הצבית יומם שנסברו אפילו קודם י"ט מתקן אותן במועד לפי שזה הפסד גדול היא שאם יניח הפסח פתוח ולתחת סבירות נמלא מאכל כל מה שבצבית: ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד. שלא יאמר אמתין עד המועד שאין לי מלאכה אחרת ואעשה זאת: ככשין. כגון דגים וירקות וכו' ואלא בהן ככוכבין צמח וחומוץ ושהוא יכול לאכול מהן במועד שהן ככוכבין מותר ככוכבין במועד:

גמ' לגג. שיעור המעקה שיותר לעשות במועד שלשה טפחים ולמרפסת שששטמטין בה חדיר עשרה טפחים: הכי טף כרגל. שרדך סיניו והמעגל מעגיל ביד וברגל ומה קמיה דמתני' מיירי במעגילה קטנה שאסור לעגלה כרגל הלכך קתני במתני' ביד וברגל ומה דתני ר' חייה מיירי במעגילה גדולה שאי אפשר כרגל מעגלה ביד: כהדא. טעודא: עיקא דסולמיה. מדרגיה של הסולם: אפי' כן. אמר לו אבוי ר' יונה לא תסמוך עלי בלבד אלא פוק חמי חד סב ושאל אותו ותסמוך עליו: הדא דאת אמר. כשאינן יכול לאכול מהן במועד אסור בשאינן אבודין אם ממתין לכוכבין עד לאחר המועד אבל אם היה דבר אבד לעולם מותר במועד: שאין דרכן וכו'. אותן שאין יכול לאכול מהן במועד אסור: אם אומר את כן וכו'. טעמא קאמר שאם אומר אתה כן להתיר אפי' בשאין יכול לאכול מהן במועד מלאכת אתה מתיר את כל האומנות במועד: ופריך לא כן אמר ר' בא וכו'. אלמא בשאין אבודין לעולם מותר ובכרייתא שהתא קתני בשאין דרכן לאכול מהן במועד אסור: מתניתא. כרייתא מיירי בשלקטן להטעמים כרגל ואין מתקלקלין אם בא מיירי בשלקטן מערב הרגל וככ"ז זולף

גמ' לגג. שיעור המעקה שיותר לעשות במועד שלשה טפחים ולמרפסת שששטמטין בה חדיר עשרה טפחים:

הדרן עלך פרק משקן הלכה א מתני' *מי שהפך את זיתיו ואירעו אבל או אונס או שהפעיהו פוען קורה ראשונה ומניחה לאחר המועד דברי רבי יהודה י רבי יוסי אומר זולף

ממתין עד אחר הרגל ומה דאמר ר' קאמר אם היה דבר אבד מותר: הדרן עלך פרק משקן בית השלחין

הלכה א מתני' מי שהפך את זיתיו כשיהפכין הזיתים בחוף המעטן שכן לצורים בו כשרולין להכניסן לבית הבד ואי לא מסיק להו לצד לטוחן לאחר שהפכו פסדי: וארעו אבל. שאסור במלאכה: או שהטעוהו פועלים. שלא בא למלאכתו והגיע המועד טוען על הזיתים קורה של בית הבד פעם ראשון ומכביד כדי שיוצבו קלת ולא יפסידו אבל לא בפעם שניה דתו לא פסדי: זולף

שנויי נוכחאות (ט"ז) בתחלה גד"ו בתחלה. (ט"ו) לשפוך גד"ו לשפ"ו וגסי"ר לישפות. (ט"ו) המיטלטלין כשרי"ר כמלמלים. (ט"ז) בתחלה גד"ו בתחלה. (ט"ז) דאת גד"ו רת וכן בצורה נ"ה

הרמ"ש אמרי דבי ר' ינאי כל שאין לו ד' חוקים וכן הוא בס' חוקת הבתים דף נ"ט ע"א היכי דמי סולם המצרי אמרי דבי ר' ינאי כס"א לו ד' חוקים ועי' בויק"ר ר"פ כ"ט ובמ"כ ובדריש"א יבמה"ט כ' כנסתאות דיקן כ' חוקים וכ' צלע ערוך השם וכן פ"ה רמ"ה לב"ב חוקים מעלות ועי' פינ"ט בחומש פ' תרומה פ' והיו שמונה קרשים (כ"ו כ"ה):

עין משפט נר מצווה נב ח מ"י פ"י מו"ט ה"י טו"ט א"ח סי' תקו פ"ט נב ב מ"י טס פ"ו הלכה ה טו"ט טס סי' תק"ט ס"ה נד ג מ"י טס טו"ט טס פ"ג נה ד מ"י טס פ"ח ה"י ז טו"ט טס פ"ד נז ס מ"י טס פ"ז ה"י ז טו"ט טס פ"ח טו"ט טס פ"ח ט"ה א ו מ"י טס פ"ג טו"ט טס פ"ח ט"ה א גליון הש"ס ע"י כה"א כ"ה פ"ד אות טו: